

ترجمة ابو الفضل امير ديوانی مأخذ مجله ریدرز دایجست

فیض روح القدس از باز مدد فرماید دیگران هم بکنند آنچه مسیحا می‌کرد (حافظ) ده سال پیش، بهر نادت مکنزی، دختر نوجوان ۱۲ ساله تاب و توان ایستادن روی دو پایش را از کف داد، به طوری که حتی با وجود سه عمل جراحی که بر روی پایش انجام گرفت، بهبود نیافت. وی از یک مرض نادر نخاعی رنج می‌برد. او را به مدرسه‌ای واقع در فیلادلفیا فرستادند. در آن‌جا راهبان آموزشگاه، برایش دعا می‌کردند و از بنیان‌گزار فقید آن به نام «مادر فرانز دوسالز اوت» که به نظر آنان قدیمی بود، طب شفاعت می‌نمودند.

چهار روز از اوقات برنات در مدرسه می‌گذشت. یک روز صبح در بسترش زانو زد و ضمن راز و نیاز با پروردگار، گفت: «خدایا! اگر قرار است به این وضع زندگی کنم، که هیچ چاره‌ای ندارم و راضی به رضای تو. ولی چنانچه خوب شدنی‌ام، نشانه‌ای از خداوندی و کرمیت را به من نمایان کن.»

بناگاه ندای راهبه‌ها در فض طنین‌انداز شد. این همان نشانه‌ایزدی بود. برنات ایستاد. چند گامی برداشت و ناگهان شروع به دویدن کرد. تمام علائم بیماری از او رخت بر بسته و این امر برای پزشکان توجیه‌ناپذیر بود. بهبود وی به منزله نمادی عظیم از معجزه برای واتیکان جلوه‌گر گردید.

آیا خداوند، دعاها را مستجاب می‌کند؟

آیا به راستی معجزه‌ها رخ می‌نمایند یا ماجراهایی همچون جریان شفایافتن برنات تنها یک امر تصادفی است؟

به موجب نظرخواهی اخیر مجله نیموزویک، ۸۴ درصد از بزرگسالان آمریکایی به این‌که ایزد، معجزه‌گر است، ایمان دارند و ۴۸ درصد هم اظهار کرده‌اند که شخصاً شاهد اعجازی بوده یا آن را آزموده‌اند.

سه چهارم آمریکاییان بزرگسال کاتولیک، ۸۱ درصد مسیحیان انجیلی، ۵۴ درصد سایر پروتستان‌ها و ۴۳ درصد افراد غیرمسیحی و حتی اشخاص کاملاً بی‌دین با خدا راز و نیاز کرده و برای شفای عزیزانشان دست به دعا شده‌اند. نه تنها مقامات مذهبی واتیکان، بلکه گروهی از مسلمانان هم به اعمالی دست یازیده‌اند تا معلوم گردد که آیا شفای بیماران از نظر پزشکی توجیه‌پذیر است یا نه. ولی از دیدگاه دین‌باوران و خداشناسان فقط یک حقیقت وجود دارد و آن ایمان است و بس. اعجاز و کرامت در هر پنج دین اصلی جهان وجود دارد. تاریخ هر ایمانی، حتی در حال حاضر، بیانگر این مطلب است که چرا بسیاری از ما مردم باورنکردنی‌ها را قبول داریم. در ماه می سال ۱۹۹۹، «تایلر کلارنس» پانزده ساله

حقایق انکارناپذیر

زانوایش را خم و راست کرد و قدمی به جلو نهاد؛ کاری که سال‌ها از انجامش عاجز بود. حالا حتی می‌توانست بدود. او می‌گوید: «در باره شفایافتگان چیزهای زیادی شنیده بودم، اما پیوسته گمان می‌کردم تا حدی خیالی و غیرواقعی‌اند و آن را باور نمی‌کردم تا معجزه‌ای که شرح دادم، برآیم روی داد.»

در انجیل ذکر شده است که حضرت مسیح (علیه السلام) معجزاتی می‌کرد تا از ایمان مردم آگاه شود. به عبارت دیگر در واکنش به اعتقاد قلبی پاره‌ای افراد به خود، اعجاز می‌آفرید. معجزه اصلی مسیح، شفای بیماران بود. زمانی که او «لازاروس» را از میان مردگان رها کنید، قدرت و چیرگی‌اش بر مرگ را نمایان ساخت.

به اعتقاد مسیحیان در سرتاسر سده‌های اولیه‌ای که

در حالی که پا به زمین می‌کشید و سخت گام برمی‌داشت، خود را به محراب کلیسای «پارک کرسنت» در اسپرینگ فیلد (ایالت میسوری) رساند و گریان و نالان از پروردگار شفا طلبید. عمل جراحی که برای برطرف ساختن بی‌قواره‌گی مفصل‌های زانویش صورت گرفته بود، به تورم و درد طاقت‌فرسائی انجامیده بود.

روزی چهل نوجوان دیگر در کلیسا به دور او حلقه زدند و برایش دعا کردند، اندک اندک غریب استغاثه حاجتمندان عابدان به عرش آسمان رسید. ۴۵ دقیقه به همین منوال گذشت و ناگهان سکوتی روحانی بر فضای عبادتگاه سایه افکند. در این موقع، یکی از خادمان بانگ برآورد: «خدای مهربان، تایلر را شفا داده است!» این نوجوان درمانده و ناتوان با حالتی لرزان ایستاد. آن‌گاه

درباره معجزات دینی

دین مسیحیت پایه ریزی شد، آنانی که به خاطر مسیح جان سپردند، همگی شفیعانی عالی قدر در پیشگاه احدیت بوده و جایگاهشان بهشت موعود است. تصور می رود که این «خدا دوستان» عامل اصلی دعا و طاقت مؤمنان در روی زمین به شمار آیند.

رهبران نهضت پروتستان، کیش و آیین کاتولیک ها درباره قدیسان را مردود می دانستند. در عین حال، بسیاری از پروتستان ها معتقدند که خداوند خواست و اراده ویژه خود را عملاً از طریق معجزه به مؤمنان نشان می دهد. معتقدان به عید پنجاهه^(۱) بر این باورند که عیسی مسیح علیه السلام قادر است و توسط آنان معجزاتی انجام دهد.

براساس بررسی های به عمل آمده در امریکا،

یهودیان به نسبت بقیه پیروان ادیان، اعتقاد بسیار اندکی به معجزه دارند. ولی باید دانست که رهایی این قوم از بردگی در مصر، پیوسته به عنوان یکی از مهم ترین معجزات برای آنان به شمار می رود. از این رو، یهودیان مؤمن اعتقاد دارند که زندگی، خود اعجازی است بس شگرف.

«حشام محمد کعبانی»، زاهد و مسلمانی با ایمان شمرده می شد. وی پیرو طریقت حضرت محمد صلی الله علیه و آله بود. در سال ۱۹۷۱ رهبر روحانی کعبانی که فردی بسیار پارسا موسوم به «شیخ محمدنظیم الحقانی» بود، به دیدار او رفت و گفت: «به من الهام شده است که پدرت امشب ساعت هفت غروب به دیار باقی خواهد شتافت.»

کعبانی نقل می کند: «او از من خواست تا این موضوع

را به بستگانم مطرح کنم و تنها به پدرم چیزی نگویم. پنج دقیقه به هفت مانده بود که شیخ مزبور بر سر بالین پدرم حاضر شد. او درد می کشید و قلبش داشت از کار می افتاد. وقتی عقربه ساعت، هفت را نشان داد، پدرم جان سپرد!»

در قرآن کریم آمده است: خداوند به پیامبر فرمان داد هر معجزه ای را که مردم درخواست می کنند انجام ندهد؛ چرا که خود قرآن تنها معجزه ای است که یک فرد مسلمان به آن نیاز دارد.

لازم به ذکر است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در دوران حیاتش، به کارهای زیادی همچون معجزه پرداخت. از آن جمله بسیاری از بیماران را شفا داد و در رزق و روزی یارانش گشایشی ایجاد کرد.

اسلام یعنی تسلیم شدن به الله. کسی که معتقد است، تمام ذهن و جسمش را متوجه ذات باری تعالی می کند، عبادت فراوانی را به جا می آورد و به جایگاهی از علم دست می یابد که کرامت نام دارد. وی در این حالت قادرست از پاره ای بلایای طبیعی آگاه شود، روح نیازمندان را دریابد و به بیماران یاری رساند.

در میان سایر ادیان شرقی جهان، از هندوان و پیروان بودا می توان نام برد. ایشان به نیروی ذهن پای بندند و براین باورند که با آرامش جویی (مراقبه) می شود اطلاعاتی را پیرامون زندگانی سیری شده فردی به دست آورد و بزرگان مذهبی شان یارای نفوذ به ذهن دیگران را دارند.

بر اساس گزارشات رسیده، یکی از راهب های مجرب چینی به نام «ماستر هوسان هوو»، بیماری افرادی را که خواهان پیروی از آیین بودا بودند، شفا داد. بوداییان معتقدند که خدایان آنان می توانند به شکل انسان متجلی گردند.

در همین اواخر کوشش هایی در تأیید معجزات مذکور صورت گرفته است. معبد «ماریان» در لردس فرانسه جایی است که به سال ۱۸۶۲ نخستین شفای اعجاز آمیز در آن روی داد. گروه پزشکی از ۶۰۰۰ موردی که مدعی اند شفا یافته اند، بهبود کامل تنها ۶۶ تن را تصدیق کردند.

در ایران هم مسجد «مقدس جمکران» واقع در خارج از شهر مذهبی قم سالیانی است که زیارتگاه زائران پرشماری می باشد. هیأت امنای مسجد یادشده از سال ۱۹۹۸ از بین افزون بر ۳۰۰ نفری که مدعی شفا یافتگی بودند، عده ای را کاملاً شفا یافته اعلام داشته اند.

مفاهیم معجزات برای آدمیان شکاک، بی اعتقاد و ساده اندیش پیوسته پنهان خواهد ماند. همه ادیان، شاهد معجزاتی از پیامبران و پیشوایان مذهبی خویش بوده اند و کسانی که اعجاز را باور دارند افرادی مؤمن، و کسانی هستند که اعجاز را رد کرده و منکر می شوند مرتد محسوب می شوند.

..... **پی نوشت ها**

۱. فرقه های مسیحی که روح القدس را مورد تأکید قرار می دهند.